LUBOŠ FIŠER

III. SONATA

per pianoforte

(1960)

1967

PANTON PRAHA

Luboš Fišer (nar. 30. 9. 1935 v Praze) studoval skladbu u prof. Emila Hlobila na Státní konzervatoři a Akademii múzických umění v Praze. Kromě hlavní tvorby, jíž jsou díla symfonická (Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy, Symfonická freska), sborová (Caprichos pro komorní a smíšený sbor) a komorní (Komorní koncert pro klavír a 12 dechových nástrojů, 4 klavírní sonáty, Sonáta pro housle a klavír „Ruce") působí i jako autor scénických hudeb pro divadlo, rozhlas, televizi a film (televizní filmy Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou, Konec velké epochy, celovečerní film Ztracená tvář).

Třetí klavírní sonáta vznikla v roce 1960. Tato dvouvětá skladba tvoří spolu se sonátou pro housle a klavír „Ruce" a se čtvrtou sonátou pro klavír trojici skladeb s výrazným programovým záměrem, avšak bez jakéhokoliv konkrétního mimohudebního podkladu. V podtitulu nese označení Fantasia, čímž je zdůrazněna její odlišná formální struktura, vymykající se běžné sonátové formě. Hudba této sonáty je nesena výraznými dynamickými a agogickými kontrasty a kontrapoziční technika, využívající těchto prudkých střetnutí, dává skladbě nepřetržité napětí.

Třetí klavírní sonáta byla premiérována pianistou Alešem Bílkem v r. 1961 a jím byla také nahrána v Čs. rozhlase.

Marie Kulijevyčová

Любош Фишер (род. 30. 9. 1935 г. в Праге) обучался композиции у проф. Эмиля Глобила в государственной консерватории и Академии изящных искусств в Праге. Главное место в его творчестве занимают симфонические («Пятнадцать листов» по «Апокалипсису» Дюрера. Симфоническая фреска»), хоровые (Каприччио для камерного и смешанного хора) и камерные (Камерный концерт для фортепьяно и 12 духовых инструментов, 4 фортепианные сонаты, соната для скрипки и ф-но «Руки») произведения. Помимо того Фишер пишет сценическую музыку для театра, радио, телевидения и кино (телевизионные фильмы»: «Молитва за Катерину Горовиц», «Конец великой эпохи», художественный фильм «Утраченное лицо»).

Третья фортепианная соната возникла в 1960 г. Это двухчастное произведение так же, как соната для скрипки и фортепьяно «Руки» и четвертая соната для фортепьяно, обладает ярко выраженной программностью, хотя его содержание не связано ни с каким немузыкальным источником. Подзаголовок сонаты — Фантазия — подчеркивает специфичность ее структуры, отличной от обычной сонатной формы. Музыка сонаты отличается яркими динамическими и агогическими контрастами. а использование контрапунктической техники с опорой на упомянутые контрасты, придает ей непрерывную напряженность.

Третья соната Любоша Фишера впервые прозвучала в 1961 г. в исполнении Алеша Билека, который записал ее в Чехословацком радио.

Мария Кулиевичова
Перевела Любовь Лазарева

Luboš Fišer (geboren am 30. 9. 1935 in Prag) studierte Komposition bei Prof. Emil Hlobil am Staatlichen Konservatorium und an der Akademie der musischen Künste in Prag. Neben seinen Hauptwerken, vor allem sinfonischen Werken (Fünfzehn Blätter nach Dürers Apokalypse, Sinfonische Freske), Vokalwerken (Caprichos für gemischten und Kammerchor) und Kammermusikwerken (Kammerkonzert für Klavier und 12 Blasinstrumente, 4 Klaviersonaten, Sonate für Violine und Klavier — „Hände") schreibt er auch szenische Musik für Theater, Rundfunk, Fernsehen und Film (Fernsehfilm Gebet für Katherina Horowitz, Das Ende einer großen Epoche, Das verlorene Gesicht — Spielfilm).

Die dritte Klaviersonate entstand im Jahre 1960. Diese zweisätzige Komposition bildet gemeinsam mit der Sonate für Violine und Klavier — „Hände" und mit der vierten Sonate für Klavier ein Dreigestirn von Kompositionen mit markanter programmatischer Einstellung, jedoch ohne jedwede außermusikalische Unterlage. Als Untertitel trägt die Sonate die Bezeichnung Fantasia, womit ihre von der üblichen Sonatenform abweichende formale Struktur betont wird. Die Musik dieser Sonate wird von ausdrucksvollen dynamischen und agogischen Kontrasten getragen, und die kontrapositionelle, diese starken Gegensätze ausnützende Technik verleiht der Komposition eine ununterbrochene Spannung.

Die dritte Klaviersonate Fišers wurde von dem Pianisten Aleš Bílek im Jahre 1961 uraufgeführt und von ihm auch für den Rundfunk aufgespielt.

Marie Kulijevyčová
Deutsch von Adolf Langer

Luboš Fišer (born on 30th Sept., 1935 in Prague) has studied composition with Professor Emil Hlobil at the National Conservatory and at the Academy of Music in Prague. Apart from the gist of his work represented by symphonic compositions (Fifteen Leaves after Dürer's Apocalypse, Symphonic Fresco), choral (Capriccios for chamber and mixed choirs) and chamber works (Chamber Concerto for piano and 12 wind instruments, 4 piano sonatas, "The Hands" — a sonata for violin and piano), he also presents himself as an author of scenic music for theatre, wireless, television and film (television pictures: Prayer for Kateřina Horovitzová, The End of a Great Epoch, the whole-evening picture The Lost Face).

The Third Sonata for Piano was made up in 1960. This two-movement composition combines with both the sonata for violin and piano — "The Hands" and the Fourth Sonata for Piano, to make up a triad of compositions with an outstanding scheme purpose, but without any solid extramusical setting. It bears the sub-

heading Fantasia, which stresses its different formative structure defying the current form of sonata. The music of this sonata is being upheld by outstanding dynamic and agogic contrasts, and the contrapositional technique which utilizes those vehement conflicts, provides the composition with constant tension.

The Third Sonata for Piano was first performed in 1961 by the pianist Aleš Bílek, who also did the recording for the wireless.

Marie Kulijevičová
Translated by Jan Machač

Luboš Fišer (né le 30 septembre 1935 à Prague) a fait ses études dans la classe de composition du professeur Emil Hlobil au Conservatoire et à l'Académie de musique et d'art dramatique de Prague. En dehors de ses principales œuvres symphoniques (Quinze gravures d'après l'Apocalypse de Dürer, Fresque symphonique), chorales (Caprichos pour chœur de chambre et chœur mixte) et plusieurs œuvres de musique de chambre (Concerto de chambre pour piano et 12 instruments à vent, quatre sonates pour piano, Sonate pour violon et piano — „Les Mains"), il a écrit la musique de scène pour un certain nombre de pièces de théâtre, de radio et de télévision ainsi que la musique pour une série de films (les films de télévision Prière pour Catherine Horovitz, La fin d'une grande époque, et le film de long métrage Visage perdu).

La Sonate pour piano N° 3 a été écrite en 1960. Elle est composée de deux mouvements et constitue, avec la Sonate „Les Mains" pour violon et piano et avec la Sonate pour piano N° 4, une sorte de triptyque d'œuvres de musique de chambre, caractérisées par un programme très expressif qui toutefois n'est pas déterminé par des idées concrètes de caractère „extramusical". Le sous-titre de la Sonate — Fantaisie — veut accentuer la structure formelle de l'œuvre qui échappe à la forme sonate courante. La musique de la Sonate est marquée de puissants contrastes de nuances et de tempi, et la technique des „contrapositions", profitant de ces violents conflits, dote l'œuvre d'une tension continue.

La Sonate a été exécutée en première audition en 1961 par le pianiste Aleš Bílek, qui en a réalisé également un enregistrement pour la Radiodiffusion tchécoslovaque.

Marie Kulijevyčová
Traduit par Mojmír Vaněk

Alleinvertretung für die Bundesrepublik Deutschland, Westberlin,
die Schweiz, Österreich, Holland, Belgien und Luxemburg
BÄRENREITER-VERLAG Kassel und Basel

III. SONATA

per pianoforte

I

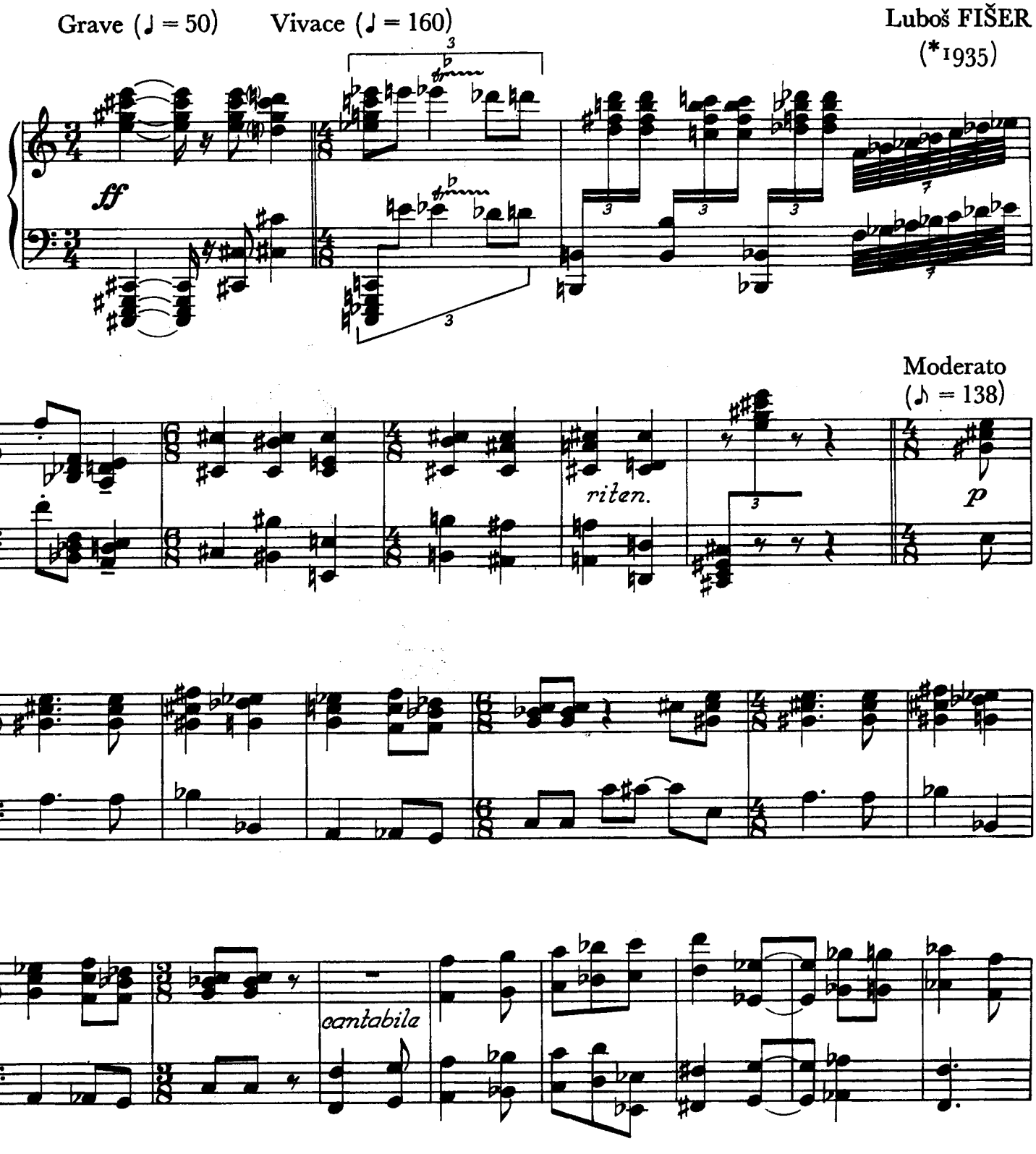

© 1967 PANTON, Praha

All rights reserved. Printed in Czechoslovakia

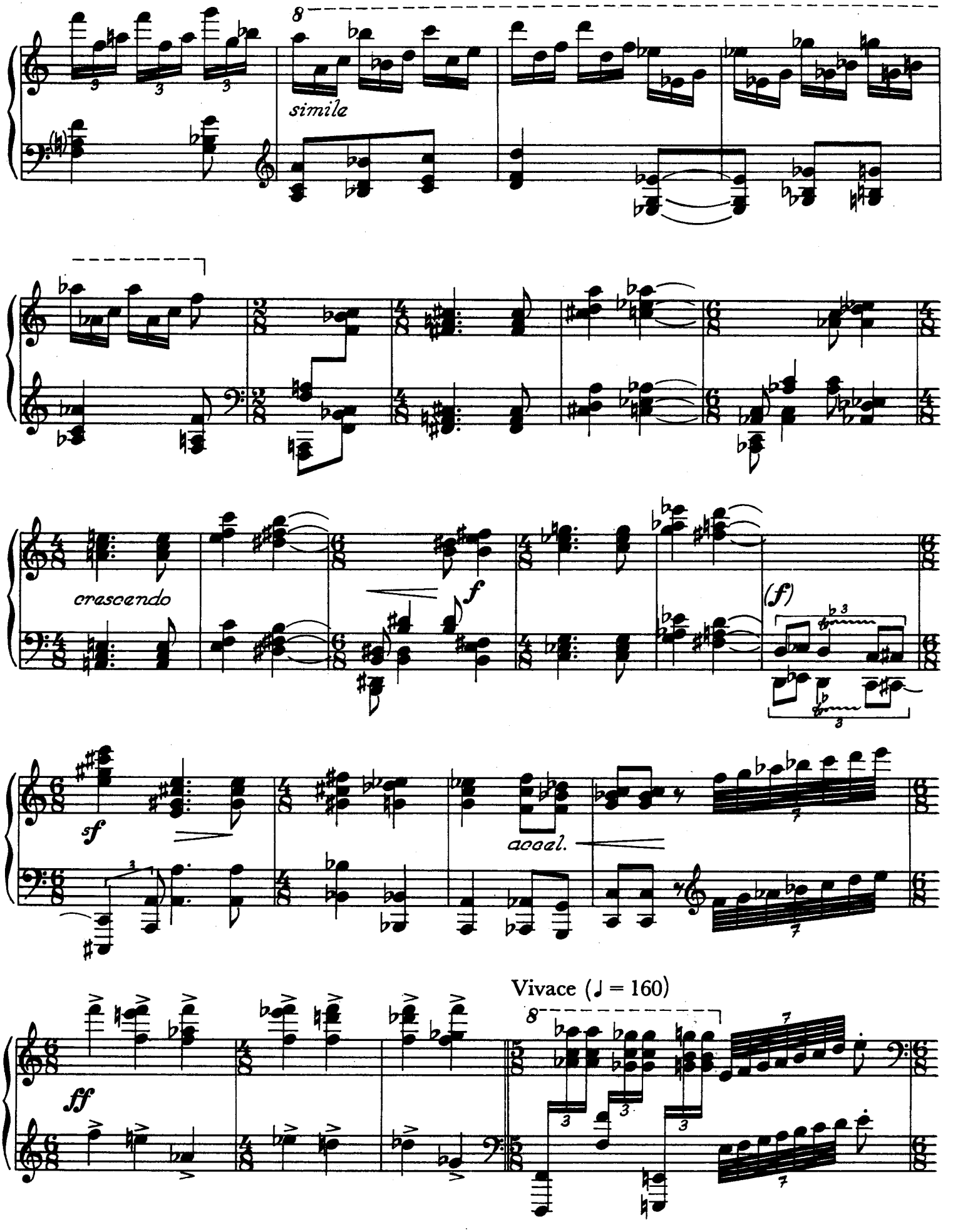
8
simile
crescendo
f
(f)
sf
accel.
Vivace (♩ = 160)
ff

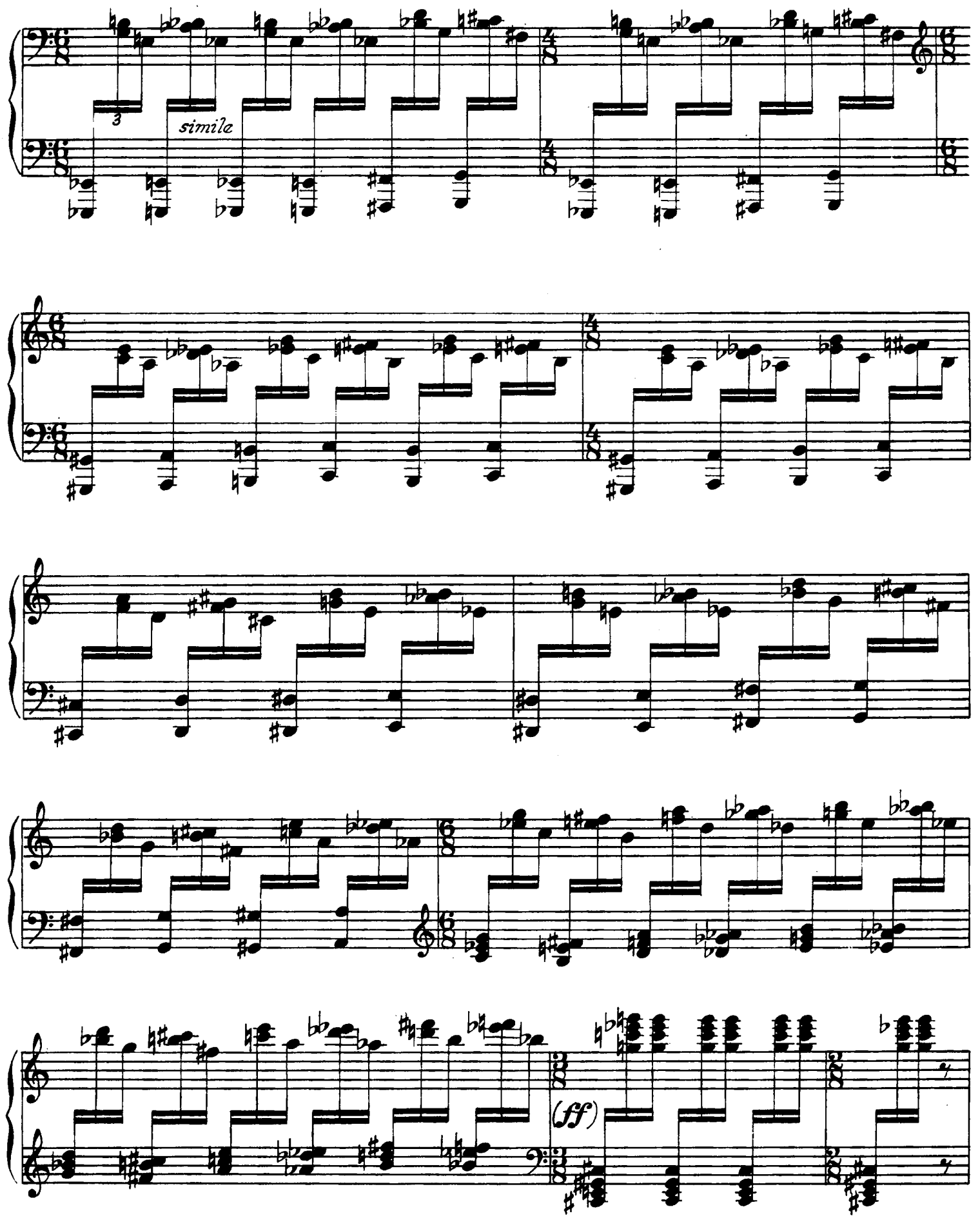
3
simile
(ff)

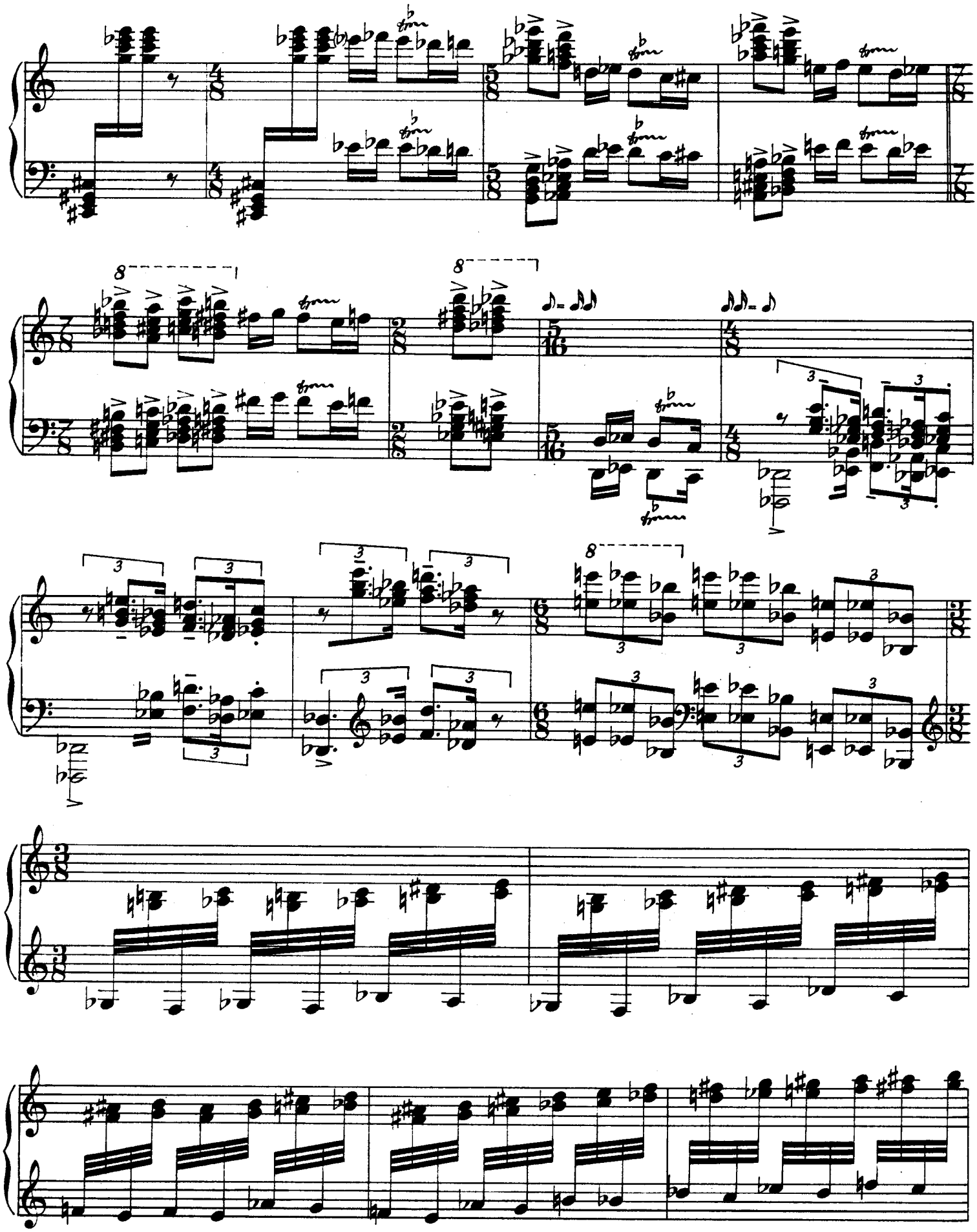

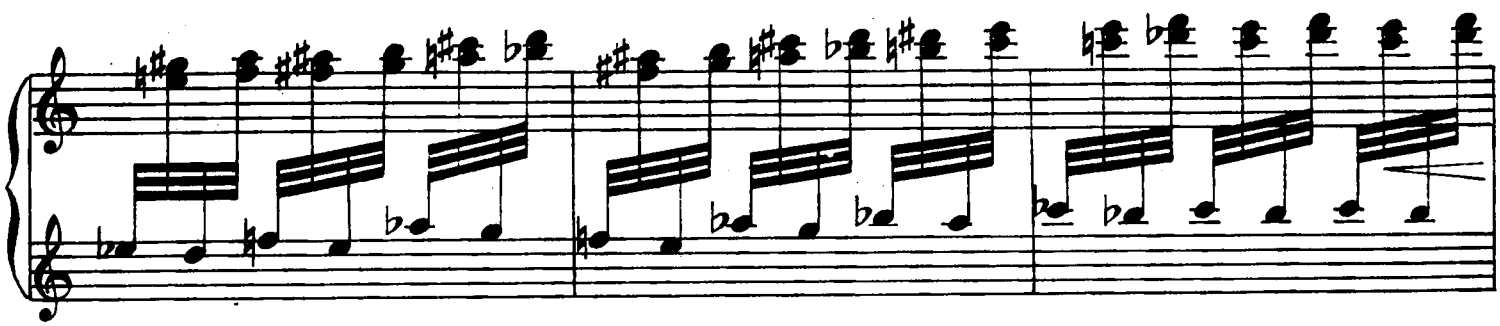

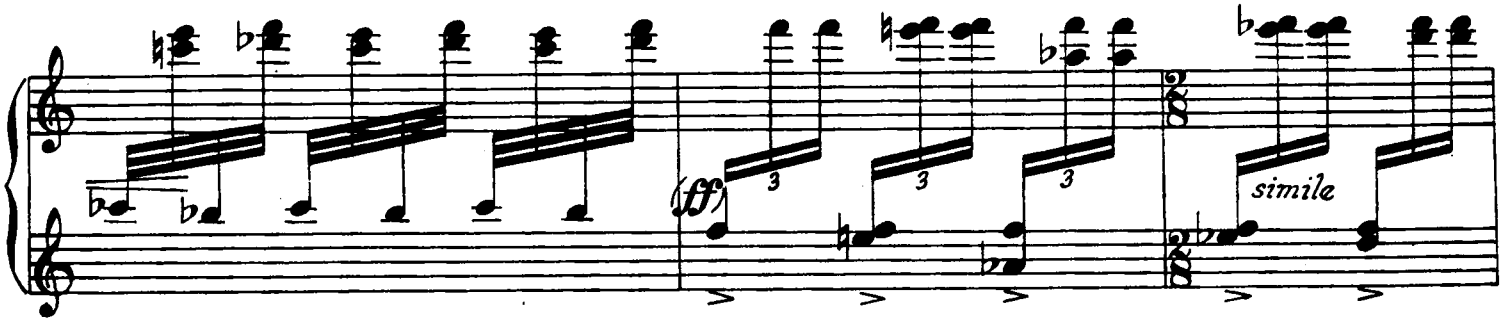

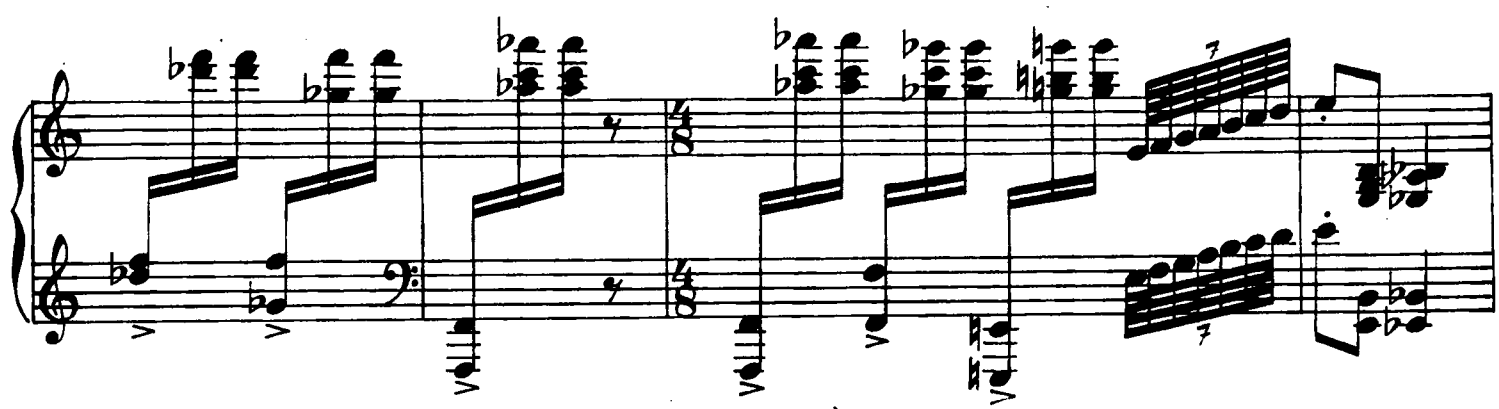

Moderato (♪ = 132)

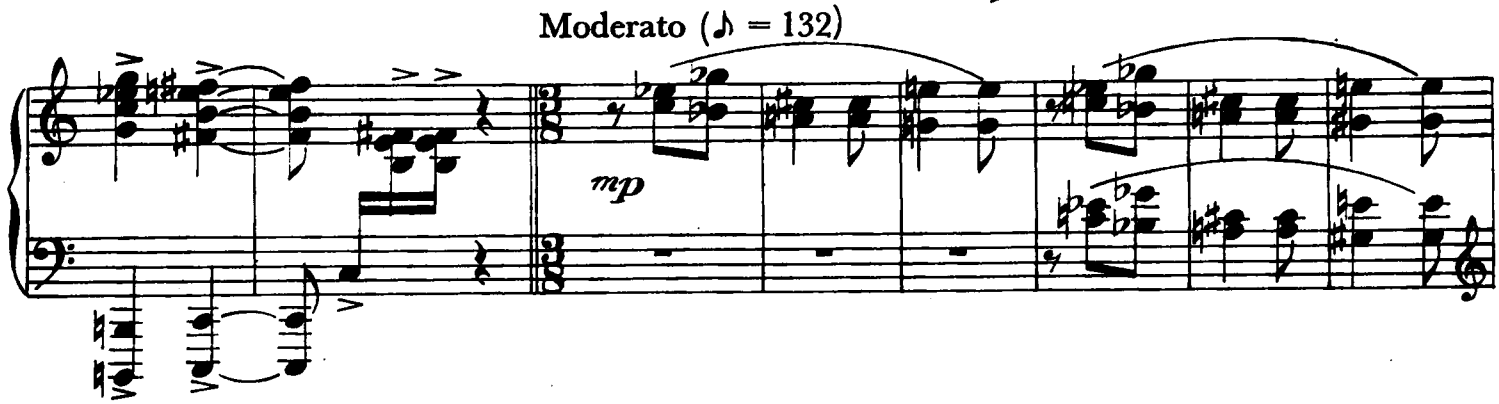

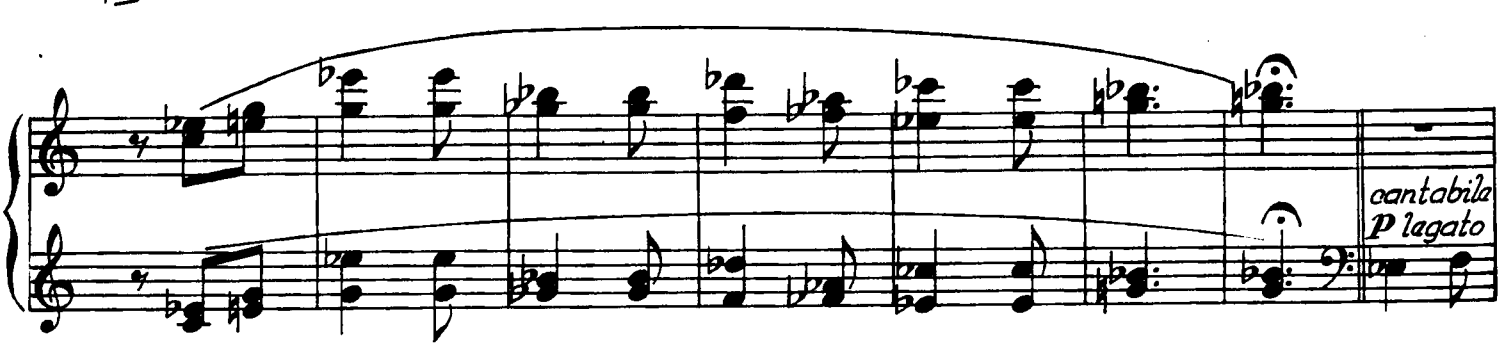

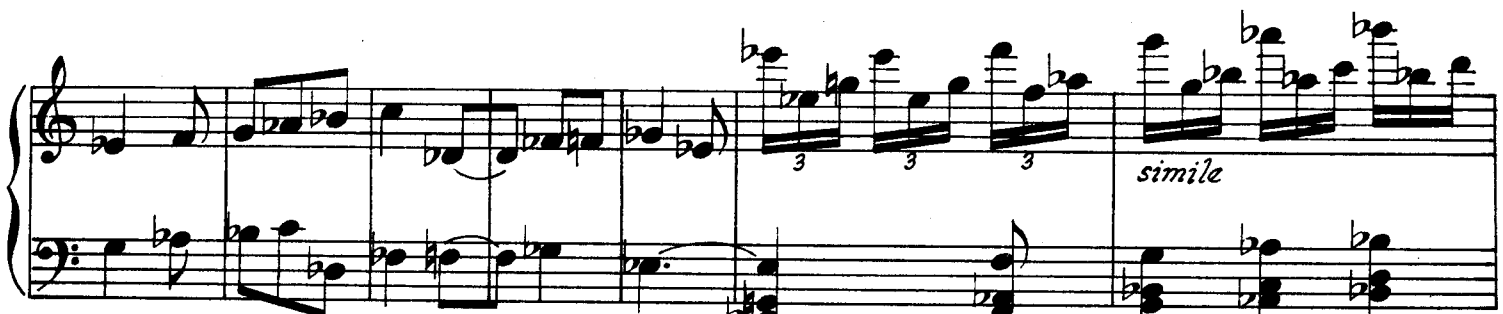

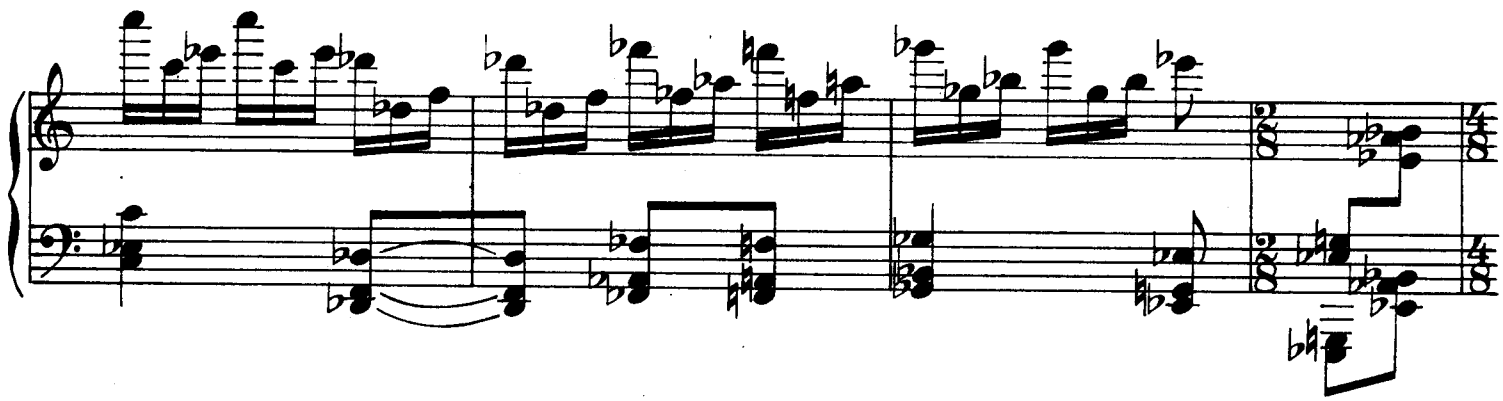

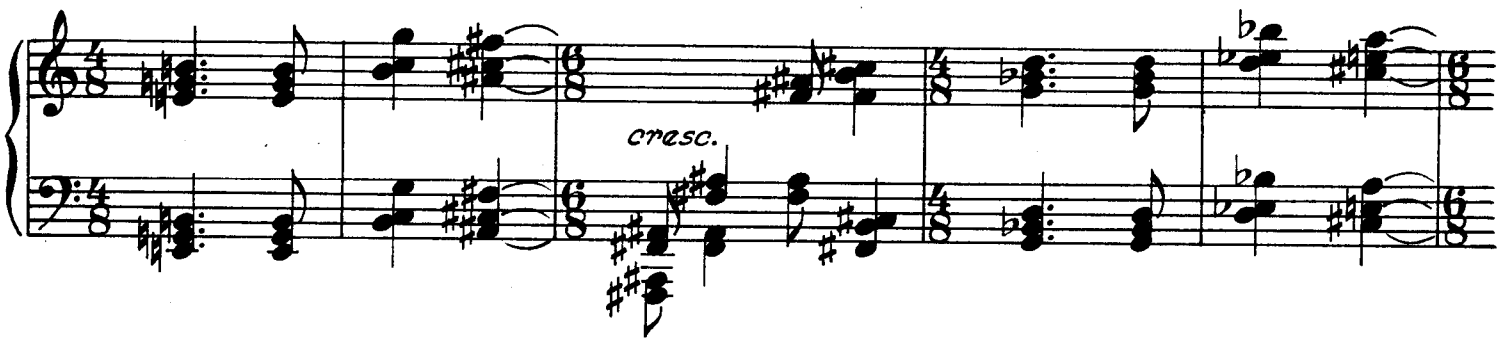

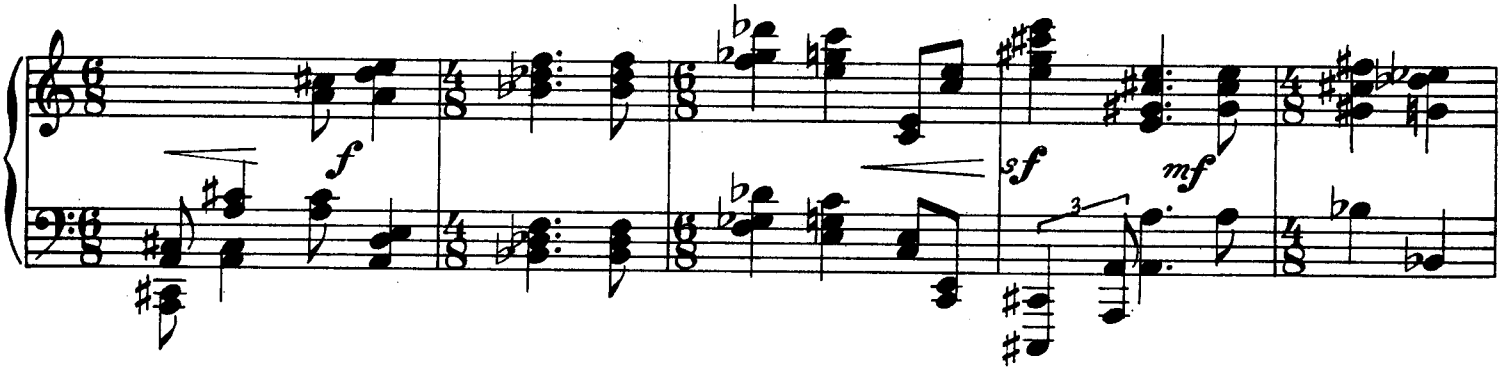

Vivace (♩ = 186)

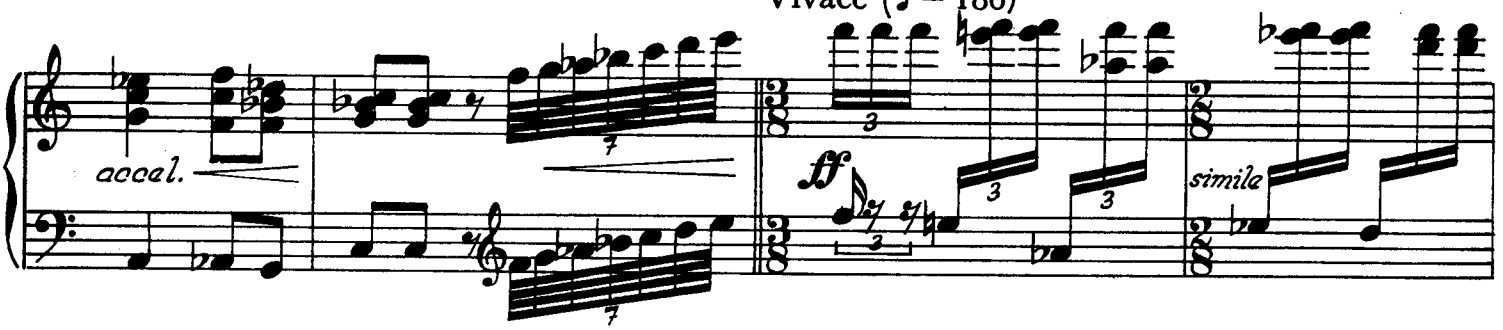

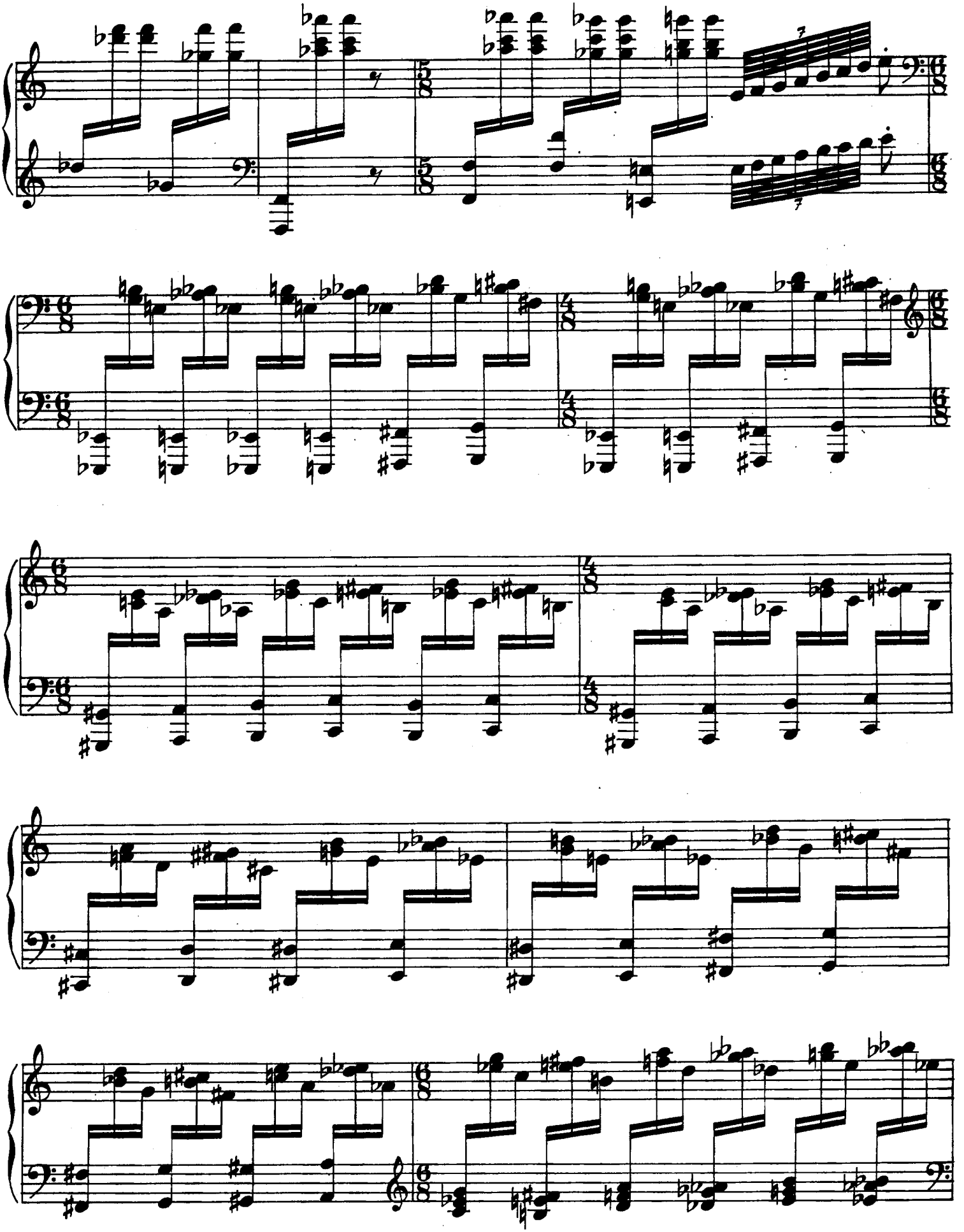

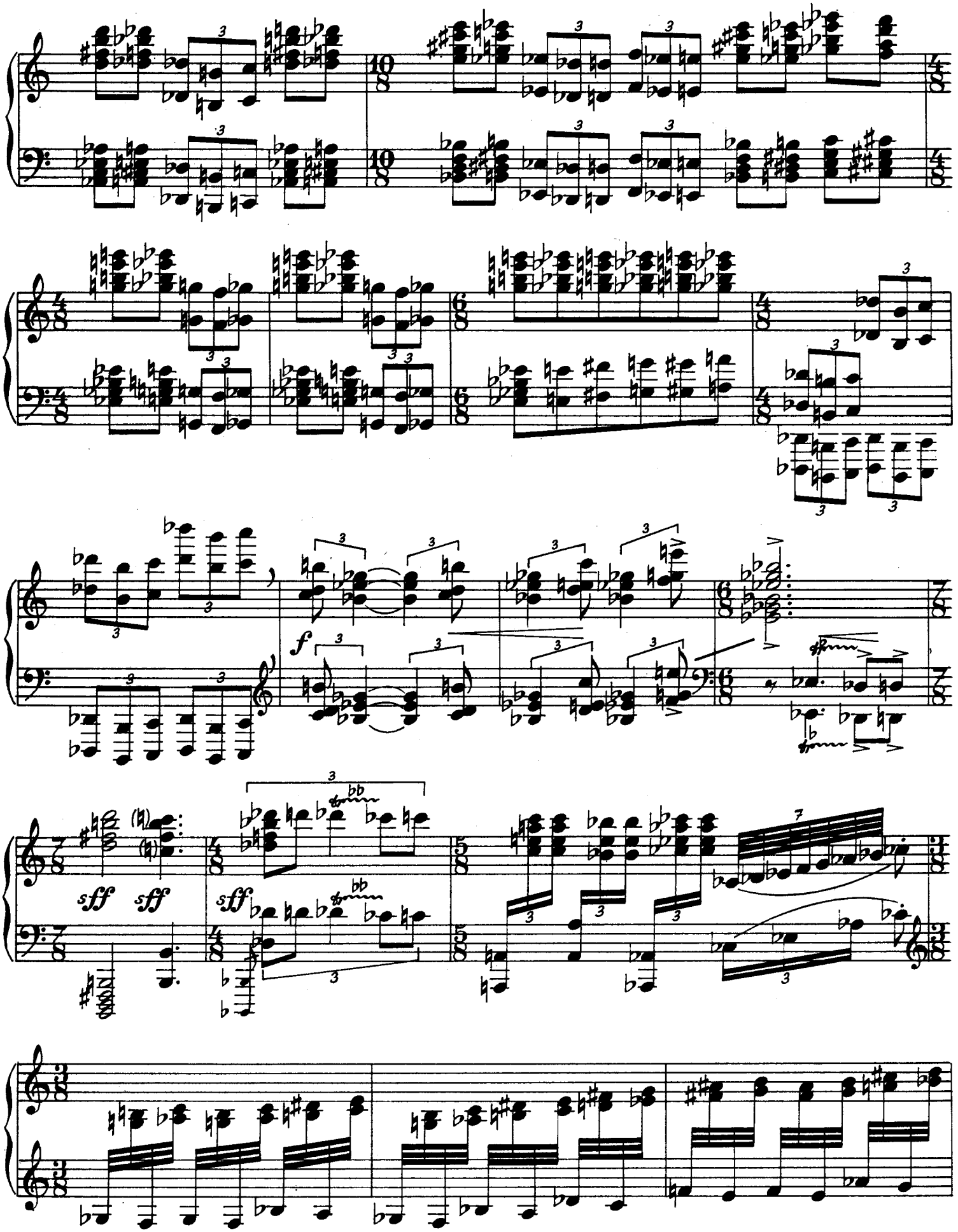
f
sff sff
sff

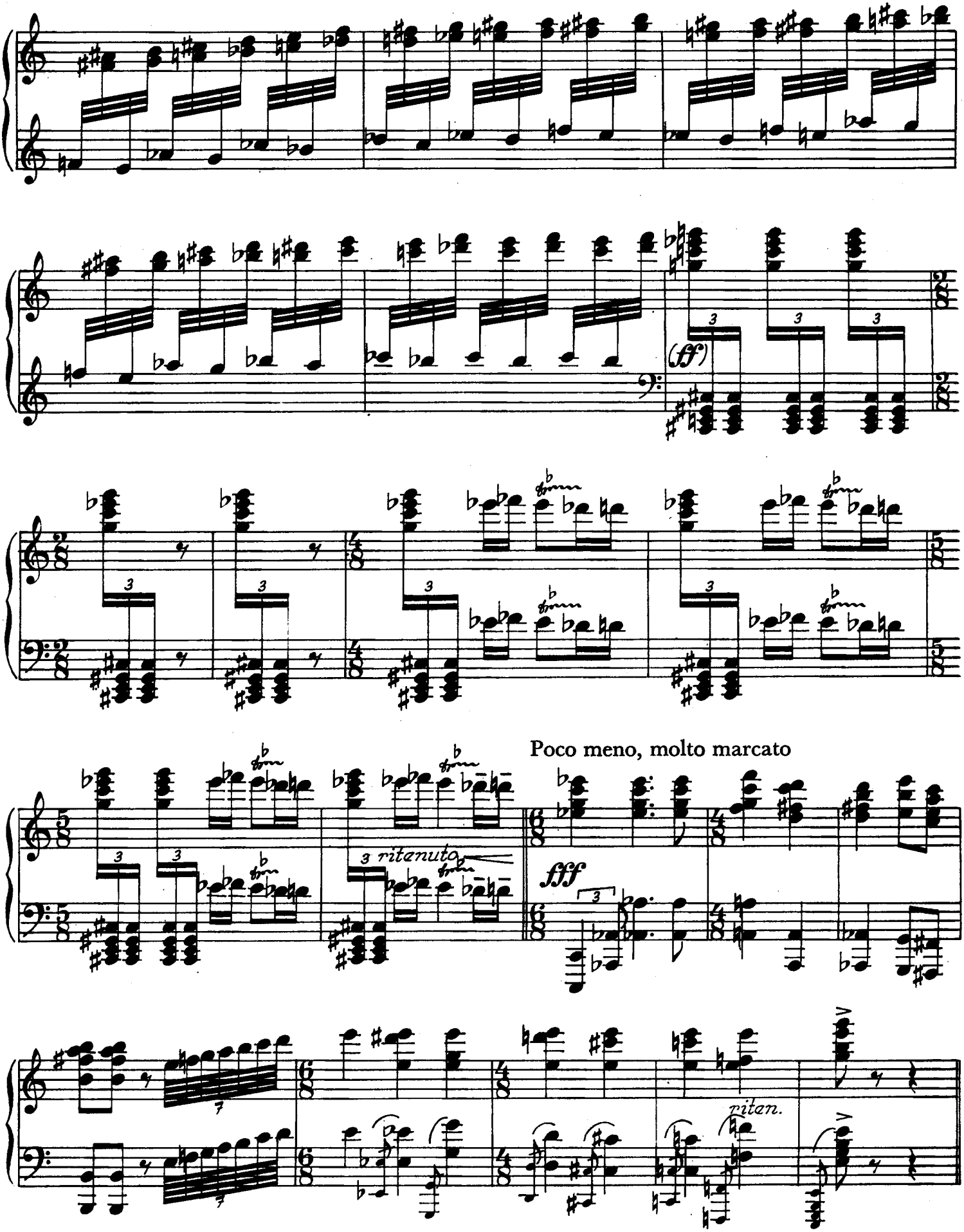
(ff)
Poco meno, molto marcato
3 ritenuto
fff
riten.

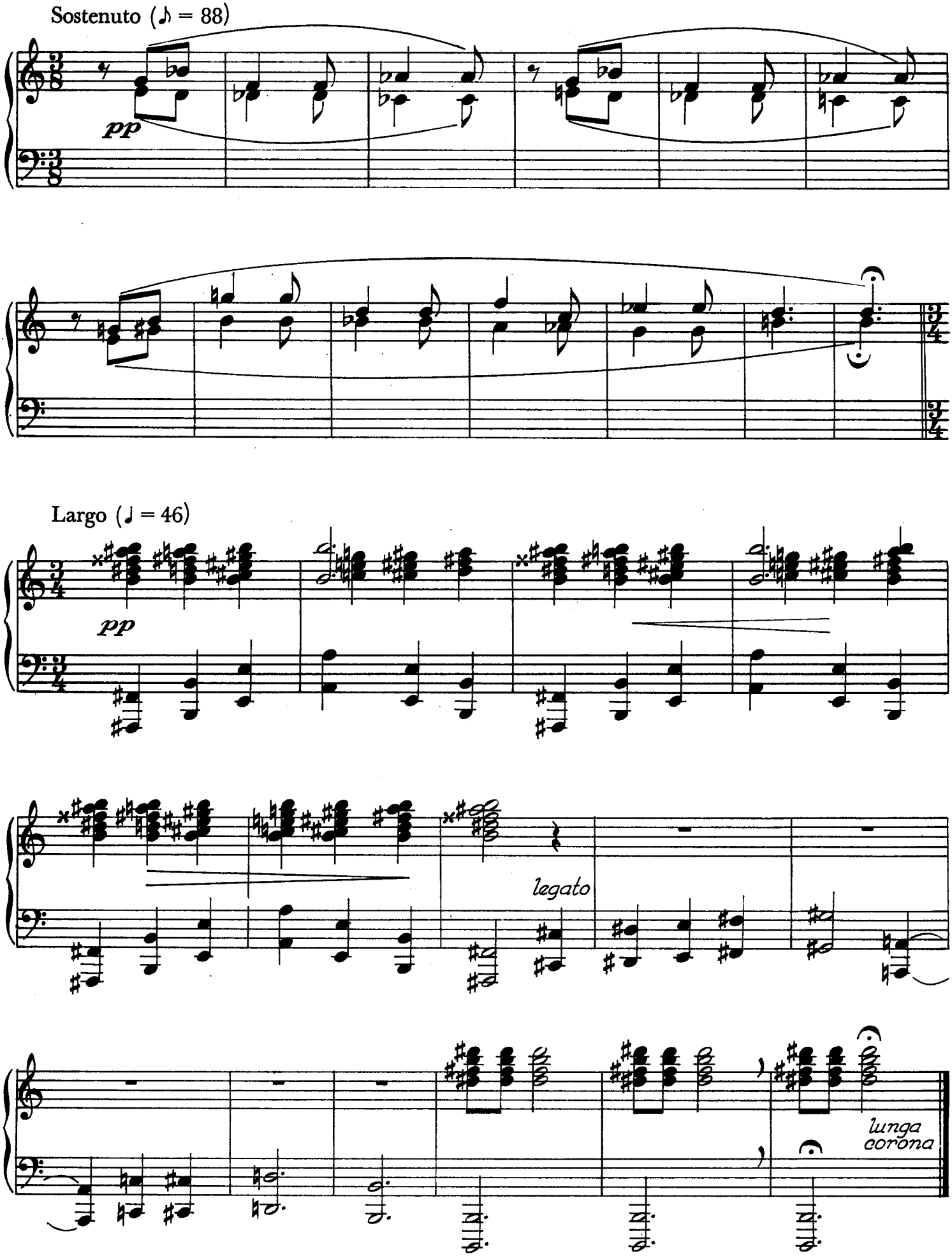
Sostenuto (♪ = 88)
pp
Largo (♩ = 46)
pp
legato
lunga corona

II

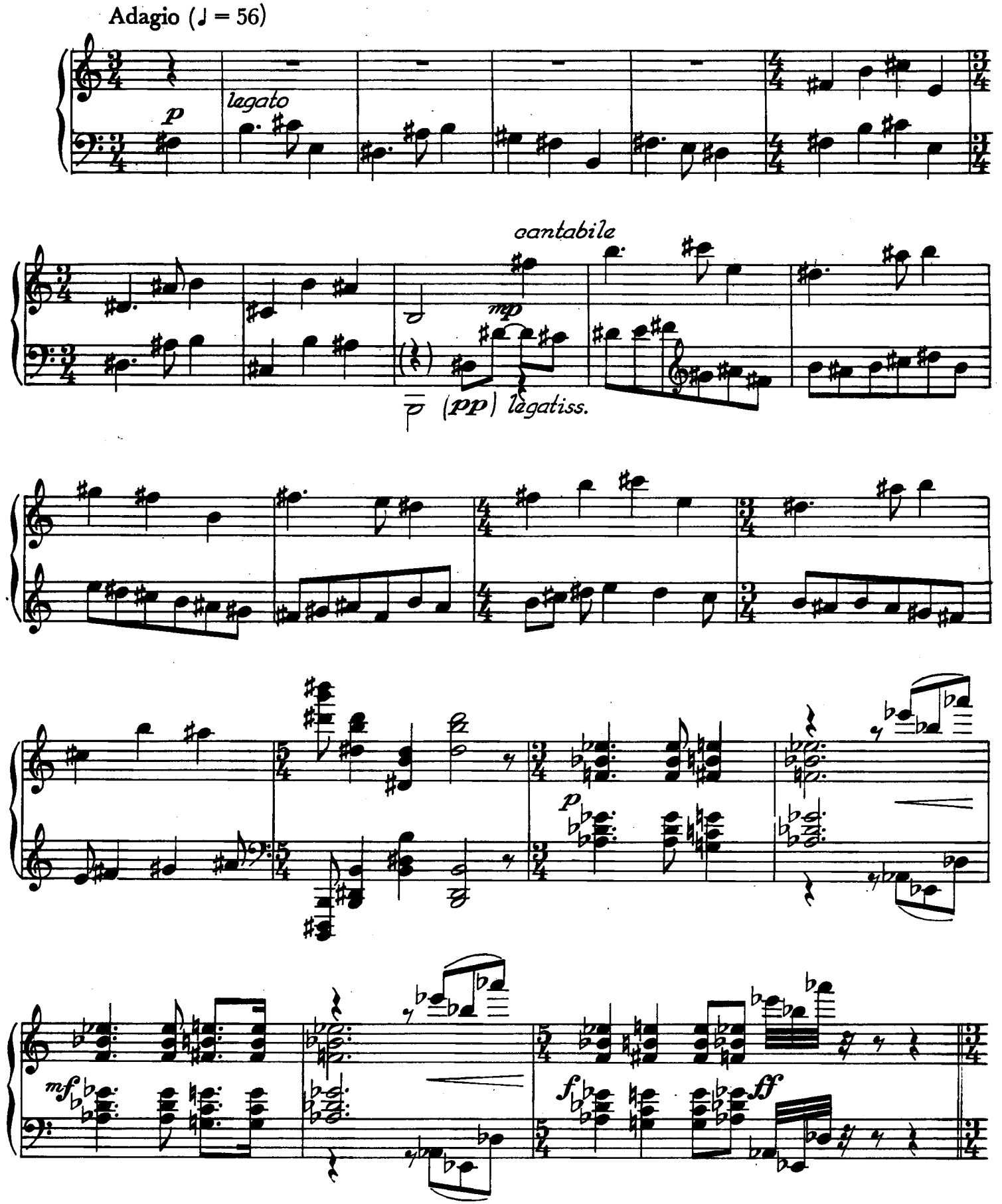

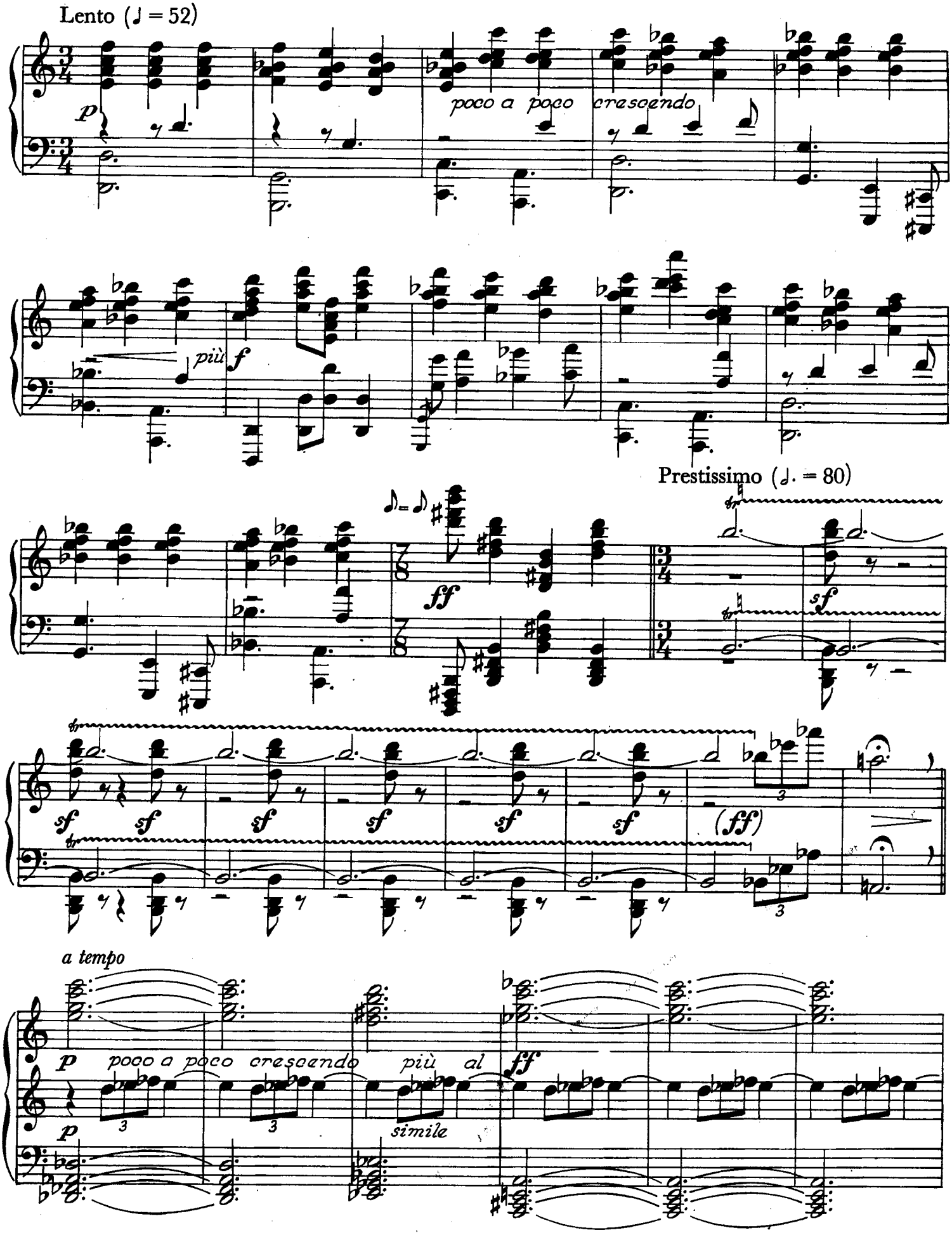
Lento (♩ = 52)
p
poco a poco
crescendo
più
f
Prestissimo (♩. = 80)
ff
sf
(ff)
a tempo
p
poco a poco
crescendo
più al
ff
simile

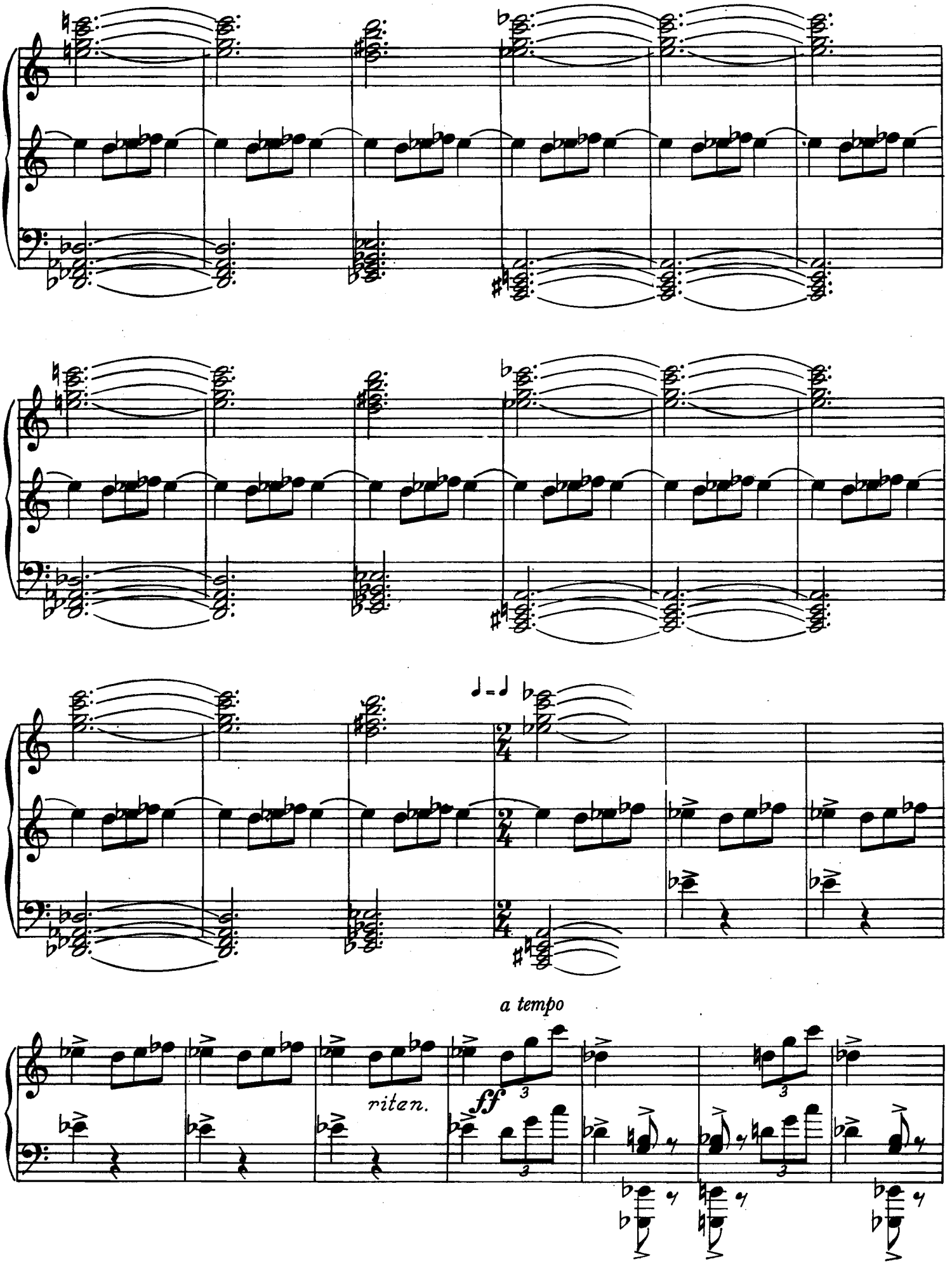
♩=♩
a tempo
riten.
ff

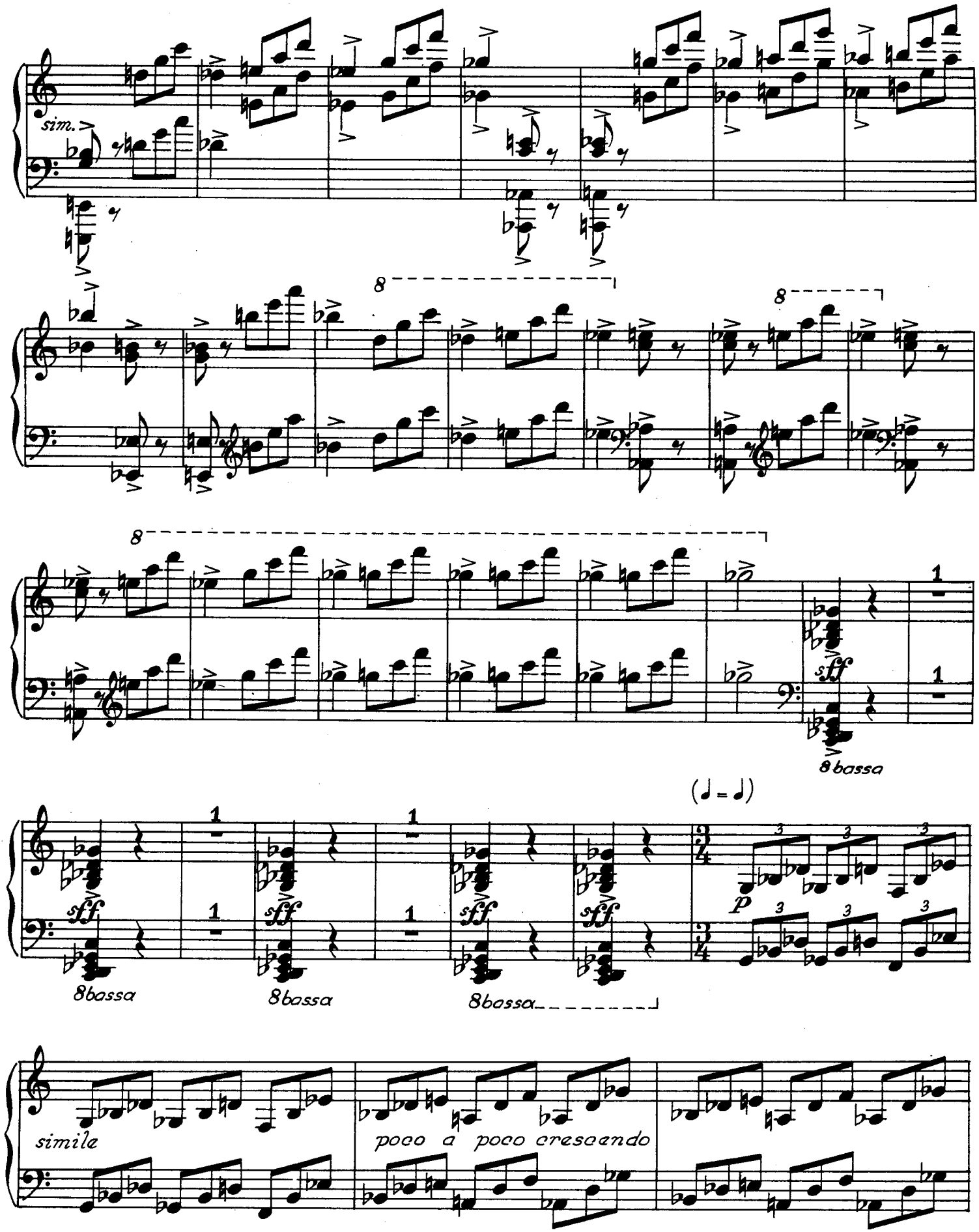
sim.
8
8
8
sff
8bassa
(♩ = ♩)
p
sff
8bassa
8bassa
8bassa
simile
poco a poco crescendo

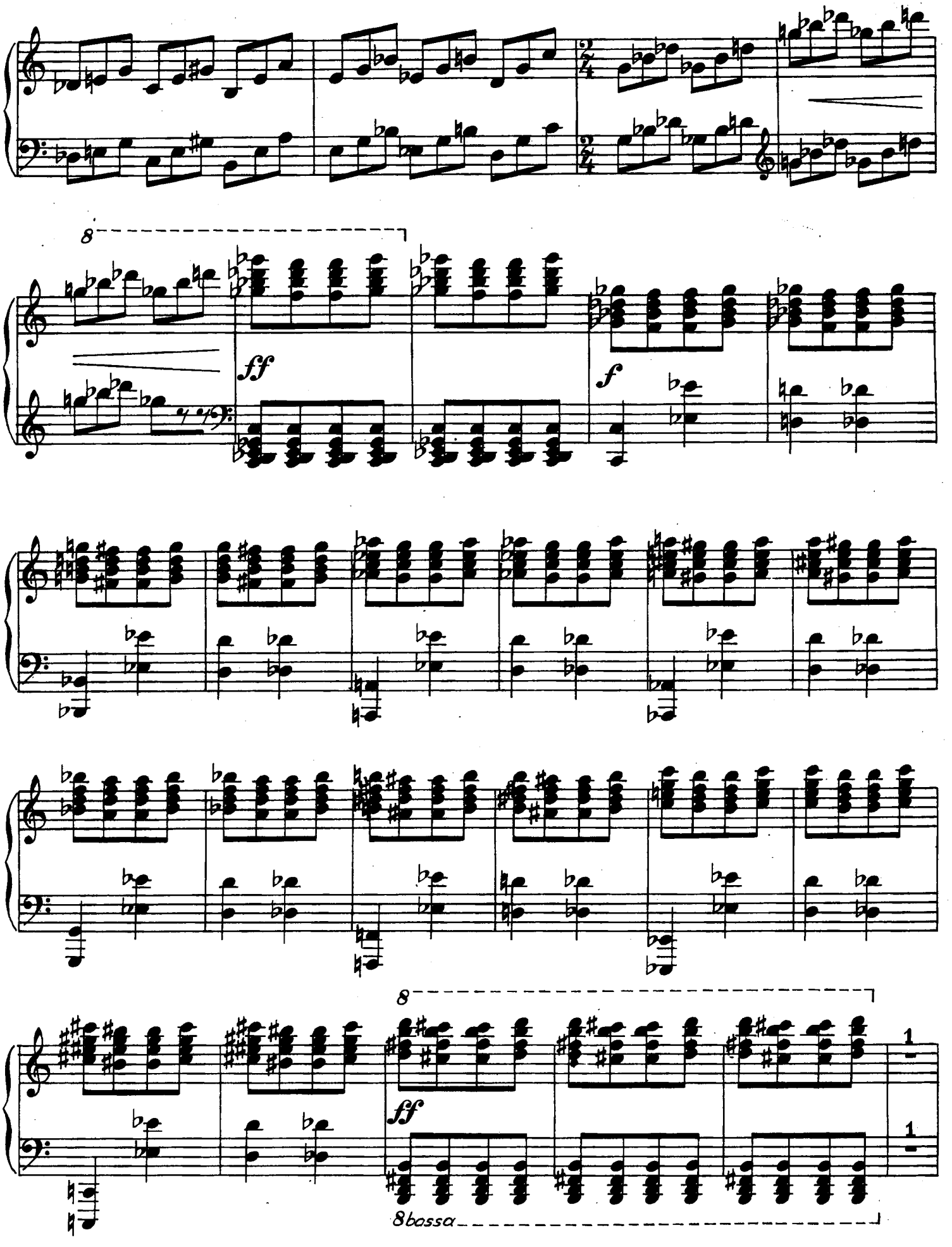
8
ff
f
8
ff
1
1
8bassa

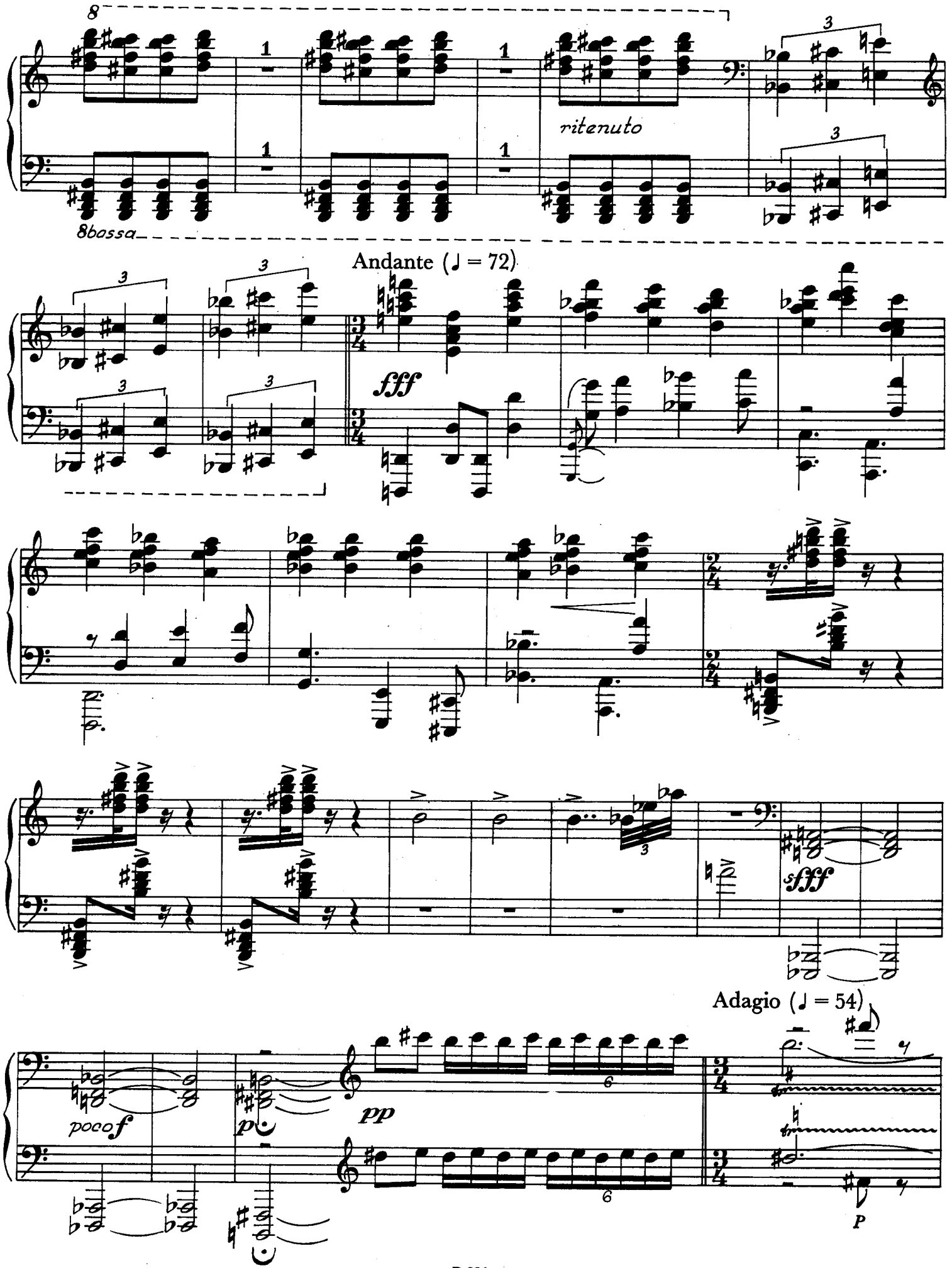
8
ritenuto
8bossa
Andante (♩ = 72)
fff
sfff
Adagio (♩ = 54)
pocof
p
pp
P

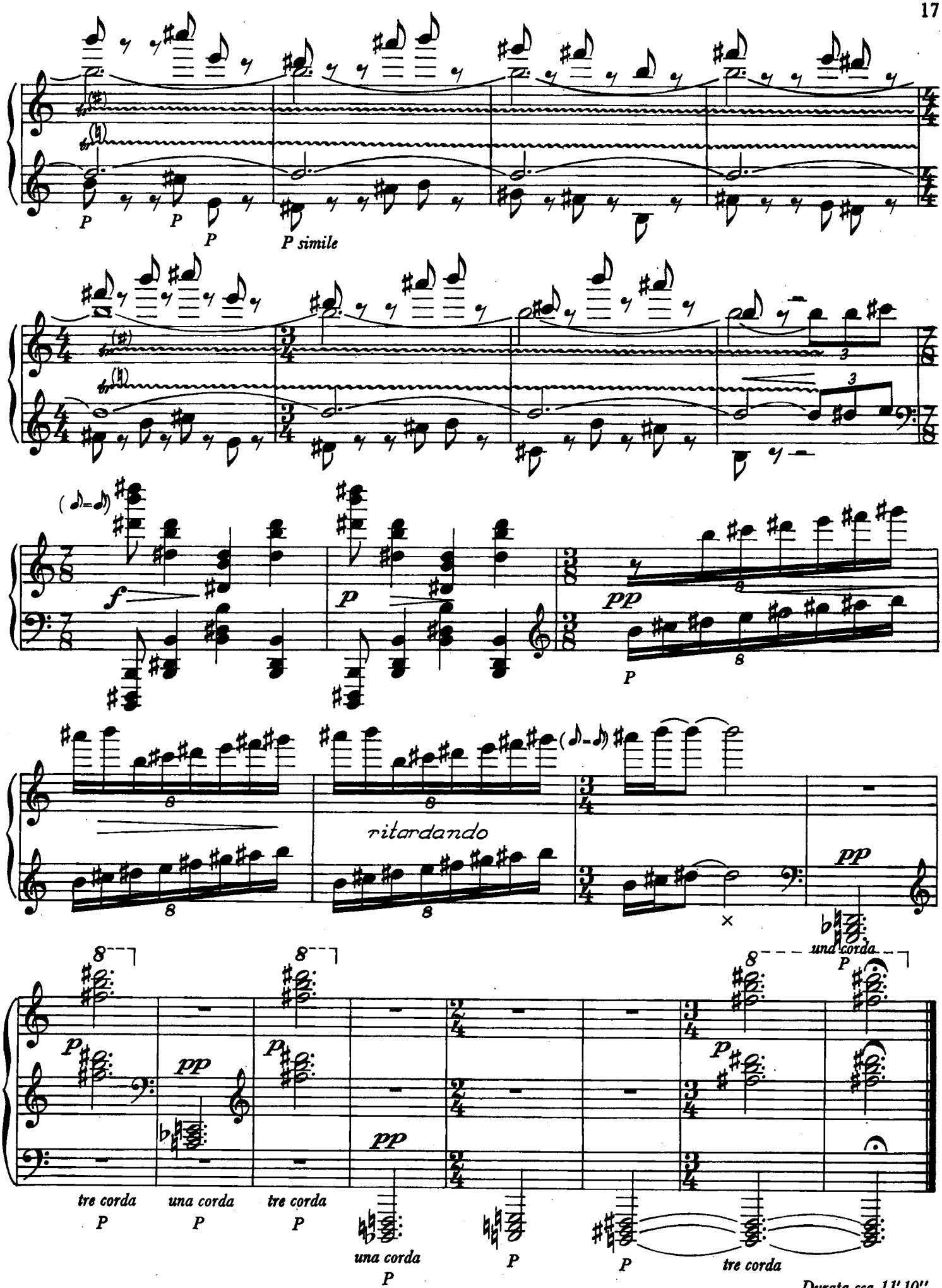

Durata cca 11' 10''